

В парткомі інституту

На черговому засіданні парткому, яке відбулося 24 березня, йшлося про роботу адміністрації й парторганізації інженерно-будівельного факультету по вихованню викладачів, співробітників і студентів у світлі вимог XXVII з'їзду КПРС, наступних Пленумів і постанов ЦК КПРС.

Адміністрація (декан комуніст М. Друкований), партійне бюро (секретар партбюро Г. Горшечников) в основу організації виховної роботи на факультеті беруть підвищення трудової й громадської активності членів колективу, зміцнення виховної дисципліни. В полі зору постійно перебувають питання розвитку факультету, підвищення якості підготовки спеціалістів. В практику роботи парторганізації факультету увійшли звіти керівників про особистий вклад у перебудову (звітували комуністи М. Друкований, Г. Горшечников, В. Кожем'яко, В. Якубович). Зроблені перші кроки на шляху демократизації управління факультетом в

рамках студентського самоврядування. Для вивчення студентської думки з приводу організації навчально-виховного процесу за ініціативою партбюро деканат у травні минулого року провів анкетування, результати якого доведені до кожного викладача.

На факультеті використовується традиційна форма ведення індивідуальної виховної роботи зі студентами — кураторство кафедральних студентських груп перших курсів. Позитивний досвід цієї роботи нагромаджений кафедрою теоретичної механіки (зав. кафедрою В. Федотов, партгрупорг П. Гавинський). Партактив, спираючись на комсомольську і профспілкову організації, шукає і використовує нові форми ведення виховної роботи. Створено студентську жіночу раду гуртожитку № 4, стали традиційними зустрічі з ветеранами партії, збройних сил і праці.

Водночас партком інституту звернув увагу адміністрації і партбюро факультету на ряд істотних недоліків в організації виховної роботи в колективі.

За інженерні кадри

Газета видається з лютого 1981 року.

ОРГАН ПАРТКОМУ, РЕКТОРАТУ, ПРОФКОМІВ ТА КОМІТЕТУ КОМСОМОЛУ ВІННИЦЬКОГО ПОЛІТЕХНІЧНОГО ІНСТИТУТУ

Ціна 1 коп.

№ 14 (298)

П'ЯТНИЦЯ, 8 квітня 1989 року.

Виходить раз на тиждень

Зокрема, слабо ще працює рада факультету (голова М. Друкований), як колегіальний орган управління виховним процесом. Так, у 86-му і 87-му роках не було заслухано жодного питання, які стосуються ідейно-виховної роботи. Ті питання, що виносяться на засідання ради, готуються

слабо, а партбюро поки що не дало принципової оцінки такому стилю керівництва роботою ради.

Не відбулась перебудова і в виховній роботі випускаючих кафедр, якими керують комуністи М. Друкований, І. Антоник, В. Свердлов і В. Глоба. Залишається формальним планування виховної роботи викладачами цих кафедр. Вони не подають реальної допомоги комсомольським бюро курсів в організації студентського самоуправління.

Партбюро недостатньо спрямовує партійні групи кафедр в цьому напрямку. Неефективно працюють кафедральні куратори земляцтва іноземних студентів. Партбюро слабо керує комсомольською й профспілковою організаціями, внаслідок чого припинена їх роль, як виховних органів. В комітеті комсомолу і профбюро нема цілісної системи організації виховної роботи, випущено з-під уваги атеїстичне й інтернаціональне виховання. Адміністрація,

партійний і профспілковий активи недостатньо займаються профілактикою правопорушень, в результаті чого кількість їх не зменшується (у 86-му році було 5, а у 87-му — 13).

Партком інституту звернув серйозну увагу комуністів М. Друкованого і Г. Горшечникова на всі ці недоліки і прийняв розгорнуту постанову по якнайшвидшому їх усуненню.

Розглянуто також ряд інших питань роботи партійної організації інституту.

НТП: ПРОБЛЕМИ І ПОШУК

Вже понад двадцять років минуло з тієї пори, як трьохкурсник машфаку Ростислав Іскович-Лотоцький виступив з блискучою доповіддю на І-й обласній студентській науково-технічній конференції. Було що сказати допитливому юнакові — брав активну участь у науково-дослідній роботі, займався винахідництвом і проектно-конструкторськими розробками. Нині Ростислав Дмитрович — доктор технічних наук, провідний викладач кафедри обладнання автоматизованого виробництва.

ло поєднував навчання з практичною роботою в науково-технічних гуртках. Усе це, зрештою, й визначило подальший життєвий шлях обох вчених, колишніх випускників нашого інституту.

І таких прикладів можна навести чимало. Цьогорічна обласна студентська науково-технічна конференція проходила під девізом: «Енергія, знання, творчий пошук молодих у розв'язанні завдань: наука — виробництву». Її відкрив проректор інституту

доповіддю виступили проректор по науково-дослідній роботі доцент С. І. Ткаченко, директор СКТБ «Модуль» професор О. П. Стахов.

На тридцять трьох секційних засіданнях було заслухано повідомлення 489 студентів.

На другому пленарному засіданні заступник декана енергофаку по науково-дослідній роботі студентів В. О. Іванов, доцент Л. П. Громова, студенти М. Кучер, О. Ковчан, Антоніо Мануель, В. Мілчанський, О. Бурденюк підбили підсумки роботи конференції.

Відзначалось позитивне значення науково-технічної творчості молодих, як ефективного засобу поліпшення підготовки висококваліфікованих спеціалістів, майбутніх науковців, важливого елементу підвищення якості рівня навчального процесу в дусі вимог партії і уряду, реформи вищої школи. Рекомендовано радам по НТМ ширше залучати студентів до творчої роботи у науково-виробничих об'єднаннях, тимчасових молодіжних колективах, спеціалізованих студентських бюро.

В роботі конференції, яка відбулась 28—31 березня, взяло участь 1074 студенти політехнічного й медичного інститутів міста Вінниці.

О. БИТЮКОВА,
відповідальний секретар по НТМ.

Звіт молодих талантів

Серед перших учасників студентської науково-технічної конференції, які у ВПІ стали традиційними, значиться також сім'я доцента кафедри технології й автоматизації машинобудування Миколи Івановича Іванова. Будучи студентом, він вда-

професор Ю. А. Карпов. На першому пленарному засіданні були розглянуті підсумки науково-дослідної роботи студентів, визначені завдання по її дальшому вдосконаленню, показано роль СКТБ «Модуль» в розвитку вузівської науки. З

ПОЗИВНІ ЧЕРВОНОЇ СУБОТИ

Починаючи з 4 квітня, кожен факультет виділяє по одній групі студентів на виконання запланованих робіт.

Так, у ці квітневі дні будівельники впорядковували гуртожиток № 3, територію гаража; радіотехніки — гуртожиток № 1 і навчальний корпус № 1; студенти ФОТ працювали в районі головного корпусу, приводили в

чука та старшого інженера Г. І. Плахотнюка.

Що стосується керівників штабів факультетів груп, то їх безпосередній обов'язок — забезпечити на суботник максимальну кількість студентів, бути організатором виконання наміченого обсягу робіт, постійно контролювати їх хід і якість, особисто через штаб вузу оперативно усувати недоліки, непорозуміння. Бо,

ІНІЦІАТИВУ ПІДТРИМАНО

гічного бюро «Модуль».

Створені нещодавно загальноінститутський і факультетські штаби вже склали детальні плани робіт, які необхідно здійснити під час проведення суботника. Насамперед, це — наведення санітарного порядку в учбових корпусах, гуртожитках, благоустрій і впорядкування вузівської території та закріплених за інститутом місць об'єктів. А їх чимало.

Приміром, студенти факультету обчислювальної техніки, автоматики і мікроелектроніки, енергофаку і машинобудівного факультету впорядкують вулицю Артоблевського, відрізки вулиць Келецька, Хмельницьке шосе, території гуртожитків, а радіотехнічного факультету — лісопаркову зону. Значна частина майбутніх енергетиків трудитиметься на спорудженні свого навчального корпусу. До речі, тут впродовж навчального року щоденно працює бригада студентів цього факультету. І, треба сказати, працює добре.

Загальний обсяг робіт досить великий. Щоб його повністю виконати, вже відтепер потрібно, не порушуючи навчального режиму, включитися у роботу. Що, власне, і здійснюється.

порядок ідальню, а машинобудівники — навчальний корпус № 1 і гуртожиток № 2; фаворити трудилися на стадіоні. Звичайно, водночас студенти брали участь в благоустрої вулиць, що прилягають до інститутського містечка, трамвайних колій.

Кожній групі в позаурочний час належить відпрацювати не менше шести годин, керуючись доведеними планами-графіками. Загалом буде залучено 176 академічних груп — близько трьох тисяч студентів. Трудовий ресурс солідний і завдання полягає в тому, щоб використати його повною мірою, забезпечити відмінну якість роботи, організованість на всіх ділянках суботника.

Для цього керівникам структурних підрозділів АГЧ необхідно перш за все виділяти кожній групі потрібні матеріали, інструменти, інвентар, чітко визначити обсяг роботи в залежності від реальної кількості людей в групі з обов'язковим інструктажем з техніки безпеки і охорони праці. Особливо це стосується учасників робіт на проїжджих частинах автомобільних магістралей і трамвайних колій. І тут багато залежить від сумління начальника відділу постачання В. М. Матвій-

як свідчить практика організації минулих суботників, подібні недолатки на жаль, ще мають місце.

І кілька слів про участь у червоній суботі професорсько-викладацького складу і співробітників вузу. Збираються вони 16 квітня о 12 год. 30 хв. на майданчику біля головного учбового корпусу на мітинг. Після його проведення всі продовжують роботу на своїх кафедрах, у відділах, лабораторіях, підрозділах, за включенням визначених осіб для впорядкування території і приміщень інституту.

Такий, в основному, план і порядок комуністичного суботника в нашому колективі.

Як бачите, ініціатива передових трудових колективів країни про проведення 16 квітня суботника на честь 118-ї річниці від дня народження засновника Радянської держави і Комуністичної партії В. І. Леніна у нас підтримана.

Отже, всі на ленінський комуністичний суботник!

О. ТАРАНУХА,
проректор інституту,
член штабу по проведенню комуністичного суботника.

Вчимося демократизму

НАЗУСТРІЧ ІНСТИТУТСЬКИМ ПАРТЗБОРАМ

Коли сідав писати цю статтю, згадались попередні збори комуністів нашого вузу, де обговорювали звіт парткому про перебудову. В числі виступаючих був і студент нашого факультету В. Мазур. Гостро, принципово, конструктивно він порушив ряд питань, що вимагають негайного розв'язання. У відповідності з цим партком розробив спеціальні заходи.

З боєм у серці говорив студент-четвертокурсник про те, що машинобудівники не мають приміщення для курсового проектування, потребують допомоги в придбанні ЕОМ, хочуть бачити належний порядок у навчальних планах з теорії і прак-

тики програмування, докорінну перебудову роботи філіалів випускаючих кафедр, вищу якість практичних занять безпосередньо в заводських цехах.

На останніх партзборах факультету знову було відзначено істотність цих зауважень. Комуністи пред'явили серйозні претензії партійному бюро, деканату, профбюро за те, що не виявляють принципності у розв'язанні важливих питань перебудови, не впливають на відповідні служби вузу з метою послідовного й планомірного подолання «вузьких місць».

На одному з засідань ради факультету її члени студенти О. Дикун і П. Неру-

шак відверто й недвозначно критикували кафедри за недосконалість організації практичних занять на одному з підприємств Одеси та на Вінницьких заводах ДПЗ-18 і тракторних агрегатів. Порушили вони також питання про надмірне завантаження аудиторними заняттями (42 години щотижня) на IV курсі, про нагрілу необхідність поділу лекційних потоків.

З такими слушними зауваженнями молодих членів ради важко не погодитись. На мій погляд, це їхнє «членство» — хороша соціальна лабораторія для розвитку ідей нашої перебудови (так

(Закінчення на 2-й стор.)

ШТАБ ПОВІДОМЛЯЄ

4 квітня ударно і старанно попрацювали на впорядкуванні навчальних корпусів № 1 і № 3 групи 2 ААХ—86 — машинобудівного і 4 ПБ-87 інженерно-будівель-

ного факультетів, (старости А. Ременяк, В. Мельник, групокомсорті М. Саянчук, О. Голук).

Не вийшла на роботу група з радіотехнічного факу-

льтету. Не були сформовані у повному складі групи ФАМ і ФОТ, внаслідок чого вони з завданням не справились.

Вчимося демократизму

НАЗУСТРІЧ ІНСТИТУТСЬКИМ ПАРТЗБОРАМ

(Початок на 1-й стор.)

Впевнений, що ніхто! Настав час учитися парламентських форм обговорення наших проблем. Робота студентів в учених інститутських радах здається мені доброю школою парламентаризму, громадянськості й демократизації. Тут важко переоцінити виховну роль старших товаришів.

А щоб на ділі закріпити статус такої школи, пропонуємо в рамках інституту створити постійнодіючий семінар членів рад, комсомольських бюро факультетів, старост, комсоргів, профоргів, тобто, виборного активу, де б студенти мали змогу познайомитися з кращим досвідом самоуправління діяльності, отримати потрібну інформацію про стан справ в інституті тощо. Така поінформованість активу студентства служила б прий-

няттям зважених рішень на демократичній основі, кращій постановці організаційної роботи безпосередньо в академічних групах.

Давно відомо, що віджив інститут кураторів груп. Тим більше в умовах самоуправління студентів. Але цьому самоуправлінню, комсомольським і профспілковим організаціям (саме вони організовують роботу студентського колективу) необхідна допомога викладачів.

Які ж форми цієї допомоги? Як її краще реалізувати, не підміняючи студентського активу, а розвиваючи самоуправління?

На жаль, на нашому факультеті дискусія про форми роботи в умовах самоуправління помітно затягнулася. Деякі викладачі вважають, що оскільки самоуп-

равління студентів, то нас, викладачів, їхні, студентські діла, не стосуються. Не треба їм заважати.

Згоден, що заважати не треба. Треба допомагати. На різних курсах (першому і п'ятому) ці форми повинні бути різними. Та, власне, навіть для різних академічних груп одного курсу можуть бути різні форми роботи. Скажімо, для першого і другого курсів вирішено було ввести наставників груп. У цій ролі викладач виступає не як нянька, а як досвідчений порадинок, допомагає групі створити колектив.

У ряді випадків вже на другому курсі може віднайти необхідність у наставників. У цій ролі для груп першого курсу можуть виступати студенти-п'ятикурсники. Так, нинішнього року молоді комуністи-п'ятикурсники А. Кучер і Л. Васильківський здійснили першу спробу такого наставництва.

На старших курсах закріплення наставників за гру-

пами недоцільне. Тут безпосередньо з активом груп своєї спеціальності працюють випускні кафедри. Вони беруть участь в комсомольських, профспілкових зборах, проводять єдиний політдень. На старших курсах більшість студентів під керівництвом викладачів і наукових співробітників випускаючих кафедр займаються в СКТБ, ЄНТ. Такий постійний контакт в науковій лабораторії при безпосередньому виконанні завдань виробництва дуже важливий для формування майбутнього спеціаліста.

Ефективні форми роботи можна знайти на кожній кафедрі. Так, партгрупа кафедри технології і автоматизації машинобудування, де партгрупоргом А. А. Козлов, активно шукає форм участі комуністів в організації студентського самоуправління. Головне в цих пошуках — що зробити, щоб рухати справу вперед, а не потонути в довгих розмовах?

І, нарешті, про опублікований у минулому номері

газети «За інженерні кадри» проект положення про студентське самоуправління. Зауваження такого порядку — проект позбавлений чіткості викладу. Чимало його положень викликають серйозний сумнів. Взяти той же студентський факультет. При наявності комсомольського і профспілкового бюро поява студентського органу не що інше, як їх девальвація. Третій, як говориться в народі, завше зайвий.

На мій погляд, надуманим є також пункт про контроль роботи груп (КРГ). Говоримо ж про самоуправління, а ніяк не одійдемо від заорганізованості.

А що значить «комсорг, профорг обираються таємним голосуванням»? Буцїм-то нікому невідомо, що є Статут ВЛКСМ і профспілок. Там давно і чітко сказано, кого і як обирати. І таких недоречностей в проекті багатенько...

В. ПЕТРОВ,
секретар партбюро машинобудівного факультету.

12 квітня — День космонавтики

Кожна людина залишає щось після себе. Перша стежка, прокладена у Всесвіті нашим зоряним піонером Юрієм Гагаріном, а вслід за ним — Германом Титовим, Андріаном Ніколаєвим, Павлом Поповичем, Валерієм Виковським, Валентиною Терешковою — дорога всьому людству! Ми по праву пишаємось тим, що першими астронавтами світу, які почали освоювати космічні простори для земних, мирних справ, є саме наші співвітчизники.

Минає 27 років з того пам'ятного дня, коли громадянин Радянського Союзу вперше полетів у космос, розірвавши ланцюги земного тяжіння. Так почалась нова ера в історії нашої планети.

Та, мабуть, далеко не всі викладачі, співробітники, студенти нашого інституту знають, що в нашому колективі трудяться сьогодні люди, які мають найбезпосередніші відношення до космічних польотів.

Отож, представляємо: старший інженер кафедри ОТ Віктор Володимирович Байко, викладач радянського права Гліб Васильович Горшечников, керівник виробничої практики студентів Іван Тимофійович Корольов. Кожен з них працював на легендарному Байконурі по півтора-два десятиліття. Пам'ять їхня зберігає незліченну кількість яскравих сторінок літопису і героїки освоєння космічного простору.

І. Т. КОРОЛЬОВ: Уточняю — відлік освоєння космосу починається з запуску першого супутника, потім пішли «лунники», польоти Белки і Стелки і т. д. Мені довелося брати участь в плануванні і забезпеченні пусків цих об'єктів, а згодом і космонавтів.

Згадується, передовсім, Сергій Павлович Корольов. Це велика, незвичайна людина, творець космічних кораблів, славний син України, всесвітньо відомий вчений.

Перша зустріч. Заходжу в кабінет головного конструктора. Бабу — сидить літній чоловік, трохи обважнілий, в легкій, піщаного кольору куртці й вишиваному м'якому бавовняному капелюсі. Замислився, підперши масивну, сиву голову маленькою тендітною рукою. Ви-

разно бачу його профіль — широкий лоб, невеликий, з помітним горбиком ніс, глибоко посажені очі, міцно стулені губи й круте підборіддя. Його зовнішність випромінює приховану внутрішню силу, навіть владність.

Я доповів Головному конструктору про прибуття. Він підвів голову, усміхнувся. Усмішка була щира й приємна.

...По тому я поряд з ним працював немало років. Були суто професійні розмови, були рибалки, задушевні бесіди. Траплялись і «виволочки»...

Але одне скажу: СП (так поміж себе ми називали Корольова) поєднував у собі видатний конструкторський талант з глибокою науковою інтуїцією і блискучими організаційними здібностями. Людина сильною волею і водночас великої душі.

Про гагарінський політ написано багато. Здається всі 108 хвилин, проведені Юрієм Олексійовичем у космосі, прокоментовані до сечки. Але ще за кілька місяців до старту мені довелося зустрічатися на Байконурі, давати пояснення першій гагарінській п'ятірці — Ю. Гагаріну, Г. Титову, А. Ніколаєву, П. Поповичу, В. Виковському. Тоді і познайомився з майбутніми першопрохідцями космічних трас. В сімейному архіві зберігаю їхні автографи. Є й такі, що зроблені в космосі, зокрема, екіпажем В. Шаталова, тоді підполковника, а нині начальника Центру підготовки космо-

навтів, генерал-лейтенанта.

В. В. БАЙКО: На головному космодромі країни працював з 1961 по 1983 рік. Незабутні роки. Хоча умови роботи там важкі, особливо на початку, коли космодром тільки впорядковувався, з житлом було сутужно. Побут — похідно-польовий. Надихала значимість роботи, точніше, її унікальність,

чних і інтелектуальних сил.

Як і всім колегам, найбільше запам'ятовується участь в забезпеченні першого в твоєму житті польоту.

Таким для мене був старт Валентини Терешкової. Сталося це 16 червня 1963 року о 12 годині 30 хвилин. А до цього, 14 червня, на навколосезонну орбіту був виведений В. Виковський,

космічного дуету. У списках було й моє прізвище. Погодьтеся, що такі події не забуваються ніколи.

Довелося нести вахту і під час спільного радянсько-американського польоту «Союз—Аполлон», зустрічатися з президентом Франції генералом де Голлем, супроводжувати й консулювати першого секретаря ЦК

Згадують ветерани Байконура

історичність і в той же час сувору, педантичну буденність. Займався аналізом льотно-технічних характеристик ракет-носіїв «Протон». А це цілий спектр наукових досліджень. Відповідальність — колосальна. Повірте, набігали слюзи і від невдач, і від успішних запусків. Кожен космічний рейс — це абсолютна зібраність, граничне напруження фізи-

«Чайка» пробула в польоті майже 71 годину, здійснивши 48 обертів і подолавши відстань близько двох мільйонів кілометрів. За весь цей час я майже не змикав очей.

Після завершення польоту «Чайки» і «Яструба», С. П. Корольов від імені Державної комісії оголосив подяку всім «службам за відмінне забезпечення цього

МНРП Ю. Цеденбала, гостювати у провідного конструктора, академіка М. О. Пиліогіна, добре знайомого з Г. Титовим і П. Поповичем, бути делегатом I-го з'їзду космонавтів СРСР.

А зараз готую інженерів, спеціалістів з обчислювальних машин, не лише льотчики-космонавти, на космодромі завжди потрібні класні інженери. І хто зна, як скла-

дінні світи, до інших галактик.

Г. В. ГОРШЕЧНИКОВ:

Коли згадую роки, проведені на Байконурі (а їх набралось 15), то в пам'яті зринають слова М. С. Горбачова: «...Не з програмою «зоряних воєн» треба йти в третє тисячоліття, а з масштабними проектами мирного освоєння космосу силами всього людства». В цьому плані наша країна подає достойний приклад. Торік, приміром, був здійснений орбітальний політ радянського і сірійського космонавтів. Були досліджені природні ресурси Сирії, отримана інформація про фізичні процеси у верхніх шарах атмосфери й стратосфери. А всього вже 12 міжнародних екіпажів здійснили космічні подорожі на радянських кораблях і орбітальних станціях.

Співробітництво в космосі шириться. І це радує кожного з нас. Атмосфера довіри, взаєморозуміння бере верх, формується нове мислення у відносинах між державами.

Перебуваючи тривалий час на партійній роботі у вимірювальному комплексі Байконура, забезпечуючи польоти наших космонавтів, а також спільні їхні експедиції з космонавтами інших країн, я особисто переконався в економічній і політичній вигоді таких подорожей.

Пригадується зустріч на космодромі з Г. Титовим в 1979 році. В одній з бесід він сказав, що найбільше враження, яке залишилось у нього від польоту навколо нашої планети, це те, що земля наша загалом невелика. В безмежному космосі вона, як піщинка в океані. І ось на цій піщинці люди сваряться, вбивають одне одного, знищують цінності, створені їхньою повсякденною працею. Це надто дорога втіха. Людство повинно прикрашати землю заради свого щастя, зробити її прекрасною і добре влаштованою.

Бесіду записав
В. ДЯКОНОВ.

На фото: група космонавтів на Байконурі. Фото з архіву Г. В. ГОРШЕЧНИКОВА.

Коротко про різне

ДЕЛЕГАЦІЯ представників нашого інституту в складі ректора І. В. Кузьміна, проректора М. Є. Іванова, секретаря парткому О. Д. Азарова побувала минулого тижня з дружним

візитом у Польщі. В Свентокшиському політехнічному інституті, що знаходиться в місті Кельцах, вона підписала угоду про прямі міжвузівські зв'язки.

РЕДАКТОР інститутської газети «За інженерні кадри» І. С. Волошенюк побував минулого тижня в Польщі у складі делегації Вінницьких журналістів. Це був візит дружби і знайомства з людьми і народним господарством Келецьчини.

ЗГІДНО угоди між Дрезденським технічним університетом і ВПІ професор, доктор технічних наук О. П. Стахов прочитає в квітні-травні курс лекцій з обчислювальної техніки для студентів цього німецького вузу.

Редактор **І. ВОЛОШЕНЮК**